

Î N C H E I E R E

6 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei și Bîzdîga Cătălina, reprezentată de avocatul Buguța Elena,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Bîzdîga împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești, intervenient accesoriu Cătălina Bîzdîga și Direcția pentru Protecția Drepturilor copilului sect. Buiucani, mun. Chișinău cu privire la anularea actelor administrative și acțiunea depusă de Vadim Bîzdîga împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei de pe lângă Consiliul raional Hîncești, intervenienți accesorii Avocatul Poporului, Direcția pentru Protecția Copilului sect. Buiucani și Cătălina Bîzdîga cu privire la obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei de pe lângă Consiliul raional Hîncești să soluționeze cererea de stabilire a graficului de întrevedere cu fiul Bîzdîga David și obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei de pe lângă Consiliul raional Hîncești de a elibera informația solicitată,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Vadim Bîzdîga și casată parțial hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 27 iunie 2018,

c o n s t a t ă :

La 26 decembrie 2017, Vadim Bîzdîga s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești, intervenient accesoriu Bîzdîga Cătălina și Direcția pentru Protecția Drepturilor copilului sect. Buiucani mun. Chișinău solicitând anularea Deciziei nr. 1054 din 26 octombrie 2017 a Direcției Asistentă Socială și Protecție a Familiei Hîncești, prin care s-a respins cererea de stabilire a Graficului de întrevederi a lui Bîzdîga Vadim cu copilul XXX, anularea Deciziei nr. 1212 din 11 decembrie 2017 a Direcției Asistentă Socială și Protecție a Familiei Hîncești, prin care s-a respins cererea prealabilă a lui Bîzdîga Vadim, privind anularea Deciziei nr. 1054 din 26 octombrie 2017, stabilirea Graficului de întrevederi a reclamantului Bîzdîga Vadim cu copilul minor XXX.

În motivarea acțiunii a relatat că la 06 octombrie 2017 a s-a adresat către

Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești cu o cerere prin care a solicitat de a-i fi stabilit un grafic de întrevederi cu copilul minor XXX, pe motiv că precedentul grafic de întrevedere cu copilul a fost adoptat pe termen de un an, iar la 31 octombrie 2017 expiră.

Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești a recepționat cererea la 9 octombrie 2017, iar la 26 octombrie 2018 printr-un comunicat a respins examinarea cererii.

La 20 noiembrie 2017, a depus cerere prealabilă prin care a solicitat repetat emiterea unui Grafic de întrevederi cu copilul.

Prin răspunsul la cererea prealabilă din 11 decembrie 2017, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești a respins examinarea cererii privind emiterea graficului.

Reclamantul a invocat că răspunsurile sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece în ambele se menționează că Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești este în imposibilitate să examineze cererea și să emită grafic, deoarece mama și copilul nu se află pe teritoriul Republicii Moldova și sunt plecați temporar peste hotarele țării.

În partea plecării temporare peste hotarele țării a solicitat, să-i fie adusă claritate care este perioada temporară aflării peste hotare a copilului, însă așa și nu a primit un răspuns.

Vadim Bîzdîga a menționat că, mama pleacă peste hotarele țării temporar, adică aceasta revine în țară periodic, iar în aceste perioade a solicitat să-i fie admisă cererea de stabilire a graficului, adresată la 06 octombrie 2017.

Prin emiterea răspunsului se încalcă direct drepturile copilului la ambii părinți, de a comunica și a fi educat de ambii părinți, astfel că dreptul copilului de a fi crescut, educat și întreținut este prevăzut expres în Convenția pentru drepturile copilului adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite.

Modalitatea de întrevedere cu copilul a fost solicitată în următoarea formă: „în legătură cu faptul că, la 31 octombrie 2017 expiră termenul graficului de întrevedere cu copilul, solicită emiterea unui alt grafic de întrevedere dintre Vadim Bîzdîga cu copilul minor, cu propunerea orarului după cum urmează: Pentru sfârșitul de săptămâna : în primul, al treilea și al cincilea sfârșit de săptămâna din lună, de vineri seara de la orele 17,00 până duminica la orele 16.00, ridicare de către tata și rămânerea la acesta peste noapte; . tata va prelua copilul de la grădiniță sau domiciliul mamei și îl va înapoia la domiciliul mamei cu înțelegerea prealabilă a părinților vacanțele în care fiul le va petrece cu tata: - șapte zile consecutive în vacanta de iarnă. În anii pari cele șapte zile cuprinzând și zilele de 6, 7 și 8 ianuarie, iar în anii impari cele șapte zile cuprinzând și zilele de 31 decembrie, 01, 02 ianuarie din anul următor, cu rămânerea fiului peste noapte la tata. Celebrarea unor evenimente importante: Ziua de naștere a copilului petrecută împreună cu ambii părinți, în cazul dezacordului, cere ca o jumătate de zi (4 ore) copilul să o petreacă cu el, iar cealaltă jumătate cu mama. În ziua sa de naștere 3 septembrie, a buneilor 3 ianuarie, 14 iunie și a fratelui 21 iunie, fiul o petrece la domiciliul lui cu rămânerea la domiciliul tatălui peste noapte. În ziua de Paște în anii pari copilul îl va petrece cu el, cu rămânerea peste noapte la tata, la fel și în ziua de Pastele Blajinilor copilul o petrece cu el, rămânând peste noapte la domiciliul lui. Ambii părinți se obligă: să anunțe din timp și să accepte în cazuri de necesitate modificarea programului, schimbarea zilei sau a

orei, dacă această necesitate este motivată (de îmbolnăvirea copilului, necesitatea de a vizita un medic specialist, participarea copilului la un eveniment cultural, concert, zi de naștere, programul de lucru al părinților etc.); să nu stabilească în mod abuziv impedimente în comunicarea cu copilul și să nu monteze copilul împotriva celuilalt părinte.

Reclamantul a indicat că are un loc de munca stabil, este caracterizat pozitiv la locul de trai și la locul de muncă, dispune de o locuință cu toate comoditățile, părinții lui fiind cu studii medicale, astfel, fiind excluse careva impedimente ce țin de igiena personală, pregătirea hranei, respectarea programului de somn, activități de dezvoltare.

Totodată, având un astfel de grafic de întrevedere cu copilul, vor beneficia și bunicii/părinții de posibilitatea de a-l vizita pe copil în orele oferite, la domiciliul său și să participe și ei la creșterea și educarea nepotului.

Vadim Bîzdîga a cerut ca adoptarea programului de vizită să fie adoptat cu celeritate, ținându-se cont de interesul superior al copilului. Cu toate acestea, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești a indicat că este în imposibilitate de a examina cererea privind emiterea graficului de întrevedere cu copilul.

Nu a oferit explicații pe cazul dat, bazându-se doar pe faptul că dacă mama și copilul nu se află în teritoriul deservit de acesta, astfel este imposibil de a stabili graficul de întrevederi cu copilul.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe art. 58, 60, 61, 64 din Codul familiei, art. 11 și 16 al Legii contenciosului administrativ, Convenția Europeană cu privire al drepturile copilului.

Ulterior, la 11 ianuarie 2018, Vadim Bîzdîga s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești, intervenient accesoriu avocatul poporului, Bîzdîga Cătălina și Direcția pentru Protecția Drepturilor copilului sect. Buiucani mun. Chișinău prin care a solicitat de a obliga Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei de pe Lângă Consiliul raional Hîncești să soluționeze cererea de stabilire a graficului de întrevedere cu fiul său, a obliga pârâtul să elibereze informație pe suport de hârtie, și anume: copia dosarului, format în baza cererii nr. 585 din 9 octombrie 2017 de a întocmi graficul de întrevedere cu copilul minor.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 9 octombrie 2017, a înregistrat cererea la Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești prin care a solicitat stabilirea unui program de vizită și comunicare cu copilului său.

Prin hotărâre judecătorească domiciliul copilului minor a fost stabilit cu mama sa Bîzdîga Cătălina. Anterior prin decizia Comisiei Direcției Asistență Socială și Protecția a Familiei Hîncești din 4 octombrie 2016 a fost întocmit graficul nr. 1016 cu privire la stabilirea modului de întrevedere a reclamantului cu copilul minor, act administrativ modificat la 31 octombrie 2016. Graficul a fost instituit pentru o perioadă de 1 an.

Reclamantul menționat că, necesitatea stabilirii unui nou grafic rezultă din faptul că, la 31 octombrie 2017 expiră termenul graficului stabilit prin actele administrative din 4 octombrie 2016 și 31 octombrie 2016.

În același timp a sesizat Avocatul Poporului pentru Drepturile Copilului și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor al sectorului Buiucani mun. Chișinău

cu solicitarea de a fi eliberat un aviz asupra cererii privind stabilirea graficului de întrevedere cu copilul minor.

Prin scrisoarea nr. 03 -653/17 din 18 octombrie 2017 avocatul Poporului pentru drepturile copilului a solicitat de la Direcția Asistență Socială și Protecția a Familiei Hîncești, reieșind din interesul superior al copilului să fie stabilit un orar care să satisfacă cerințele ambilor părinți și să acorde părintelui care locuiește separat posibilitatea de a-și exercita drepturile părintești rezonabil și generos.

Prin scrisoarea nr. 1054 din 26 octombrie 2017, răspuns la scrisoarea nr. 585 din 9 octombrie 2017, a fost informat că, Autoritatea Tutelară Teritorială Hîncești nu este în posibilitate să examineze cererea de stabilire a unui grafic cu copilul, din motiv că mama și copilul se află în afara teritoriului, unde Autoritatea Tutelară Teritorială Hîncești își are atribuțiile sale de serviciu.

La 20 octombrie 2017, la Direcția Asistență Socială și Protecția a Familiei Hîncești a intervenit o înștiințare de la mama copilului Bîzdîga Cătălina, domiciliată în or. Hîncești, care s-a expus referitor la emiterea noului grafic de întrevederi cu copilul. Aceasta a comunicat că își continuă studiile universitare în România, plecând temporar împreună cu fiul or. București. Nu are obiecții la vizitele tatălui în zilele de odihnă, doar că să fie contactată telefonic preventiv.

Reclamantul susține că, refuzul de a satisface cererea nr. 585 din 9 octombrie 2017 este unul ilegal.

În cazul dat, pentru schimbarea domiciliului copilului minor în altă țară, fie și cu mama, era necesar să fie obținut acordul notarial al tatălui. Reieșind din conținutul refuzului de a satisface cererea nr.585 din 9 octombrie 2017, reclamantul a considerat necesar să formuleze cererea din 13 noiembrie 2017 în baza Legii cu privire la accesul la informație, prin care a fost solicitat ca să fie eliberate pe suport de hârtie, în termen de până la 15 zile lucrătoare a dosarului, format în baza cererii nr. 585 din 9 octombrie 2017 de a întocmi graficul de întrevedere cu copilul.

Faptul recepționării de către pârât a cererii din 13 noiembrie 2017, se confirmă prin avizul de recepție, conform căruia pârâtul a recepționat - o la 15 noiembrie 2017, însă nu a reacționat sub nici o formă, temei din care consideră că, pârâtul a refuzat în eliberarea informației solicitate.

Prin încheierea din 21 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost conexas dosarul civil (dosarul nr. 12-3-4242-23012018 (3-858/17) la acțiunea depusă de Vadim Bîzdîga împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești, intervenient accesoriu Bîzdîga Cătălina și Direcția pentru Protecția drepturilor copilului sect. Buiucani mun. Chișinău cu privire la anularea actelor administrative cu dosarul civil (dosarul nr.12-3-3033-17012018 (3-19/18) la cererea de chemare în judecată depusă de Bîzdîga Vadim împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei de pe lângă Consiliul raional Hîncești, intervenienți accesorii Bîzdîga Cătălina, Direcția pentru Protecția Copilului sect. Buiucani, Bîzdîga Cătălina cu privire la întocmirea graficului de întrevedere cu copilul minor.

Prin hotărârea din 27 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Bîzdîga împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești, intervenient accesoriu Bîzdîga Cătălina și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani mun. Chișinău privind anularea actelor administrative și acțiunea depusă de Vadim

Bîzdîga împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei de pe lângă Consiliul raional Hîncești, intervenienți accesorii Bîzdîga Cătălina, Direcția pentru Protecția Copilului sect. Buiucani și Bîzdîga Cătălina cu privire la obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei de pe lângă Consiliul raional Hîncești să soluționeze cererea de stabilire a graficului de întrevvedere cu copilul și obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei de pe lângă Consiliul raional Hîncești de a elibera informația pe suport de hârtie, și anume: copia dosarului, format în baza cererii nr. 585 din 09 octombrie 2017 de a întocmi graficul de întrevvedere cu copilul, au fost respinse ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 12 iulie 2018, Vadim Bîzdîga, a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 27 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea acțiunii.

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Vadim Bîzdîga.

S-a casat hotărârea din 27 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani în partea respingerii pretențiilor cu privire la obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești să examineze cererea înaintată de Vadim Bîzdîga cu privire la stabilirea graficului de întrevvedere cu copilul David Bîzdîga și obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei de pe lângă Consiliul raional Hîncești de a elibera informația solicitată și în această parte s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care:

S-a obligat Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești să examineze în fond cererea înaintată de Vadim Bîzdîga cu privire la stabilirea graficului de întrevvedere cu copilul, cu adoptarea actului administrativ respectiv.

S-a obligat Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești să elibereze informație pe suport de hârtie, și anume: a dosarului, format în baza cererii nr.585 din 9 octombrie 2017 de a întocmi graficul de întrevvedere cu copilul minor.

În rest, hotărârea din 27 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța a constatat că răspunsurile Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești, nicidecum nu pot fi apreciate în sensul actelor administrative, ci simple răspunsuri la cerere, prin care Autoritatea Tutelară se declară necompetentă.

A mai reținut că prin prisma art.64 din Codul familiei, autoritatea tutelară, la cererea părții de elaborare a graficului de întrevvedere, are obligația legală de a examina cererea conform prevederilor legale, cu participarea ambilor părți interesate, și a emite o soluție motivată, ținând cont de interesele ambelor părți, asigurând la caz, în mod primordial, asigurarea interesului superior al copilului minor.

Autoritatea tutelară, la examinarea cererii de emitere a graficului de întrevvedere era obligată, să stabilească criterii de apreciere clare și uniforme pentru ambele părți interesate, oferind, astfel, șanse egale ambilor părinți de a participa la creșterea și la educarea copilului, iar cererea privind elaborarea graficului de întrevvedere urma a fi examinată în ședință, cu participarea ambelor părți, pentru a le oferi posibilitatea de a prezenta argumente suplimentare în partea ce ține de pretențiile invocate.

După examinarea cauzei, autoritatea tutelară urma să emită o decizie motivată cu referire la soluția adoptată, privind elaborarea graficului de întrevvedere, în care vor

fi descrise următoarele aspecte: circumstanțele cauzei care au fost constatate în cadrul ședinței de audiere, probele pe care se întemeiază concluziile comisiei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de comisie la soluția adoptată privind elaborarea unui grafic de întrevedere, legile de care s-a călăuzit, cât și informația despre Autoritatea competentă, unde poate să se adreseze tatăl copilului pentru elaborarea unui grafic de întrevedere cu copilul minor, în cazul lipsei temporare a copilului minor la locul domiciliului permanent în or. Hîncești.

Instanța a conchis că lipsa temporară a copilului minor și a mamei acestuia de la locul domiciliului permanent, nu scutește Autoritatea Tutelară de la obligația soluționării în fond a cererii înaintate de Bîzdîga Vadim privind elaborarea graficului de întrevedere cu copilul. Mama cu copilul des revin în or. Hîncești, în vacanțele de iarnă, sărbători, fapt confirmat prin informația prezentată de la Poliția de Frontieră de Stat, prin care se indică că minorul circulă des însoțit de mama și se află pe teritoriul Republicii Moldova perioade îndelungate.

Cu referire la capătul de cerere privind eliberarea informației solicitate instanța a reținut că din conținutul cererii din 13 noiembrie 2017 rezultă că aceasta a avut ca obiect două cerințe diferite. Și astfel, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei r-ul Hîncești urma să examineze cerința lui Bîzdîga Vadim, privind eliberarea informației pe suport de hârtie a copiei dosarului, format în baza cererii nr. 585 din 9 octombrie 2017 de a întocmi graficul de întrevedere cu minorul, în conformitate cu Legea nr.982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație.

Cu referire la pretenția privind anularea răspunsurilor nr. 1054 din 26 octombrie 2017 și nr. 1212 din 11 decembrie 2017 a Direcției Asistență Socială și Protecției a Familiei Hîncești, instanța de apel a constatat că răspunsurile date cu referire la elaborarea graficului de întrevedere, contestate de către apelant nu consituie acte administrative și prin urmare, nu sunt pasibile anulării.

La 15 noiembrie 2018, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și menținerea hotărârii din 27 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Ca temei de drept recurentul a indicat prevederile art. 432 alin.2) lit. c) Cod de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea cererii de recurs a indicat că decizia instanței de apel relevă o insuficiență analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești a menționat că nu poate fi obligată de către instanța de judecată să examineze cererea privind stabilirea graficului de întrevederi, cu adoptarea actului administrativ.

Autoritatea Tutelară prin răspunsul din 26 octombrie 2017, l-a informat pe Bîzdîga Vadim că se află în imposibilitatea emiterii unui alt grafic de întrevederi cu copilul, deoarece, mama și copilul se află în afara teritoriului, unde autoritatea tutelară teritorială Hîncești își are atribuțiile sale de serviciu, iar răspunsul dat este unul legal și se încadrează în prevederile actelor normative în vigoare.

Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești a indicat că nu a refuzat în examinarea cererii, dar a dat un răspuns la scrisorile adresate de către

Bîzdîga Vadim instituției. Dezacordul reclamantului cu răspunsul primit nu poate fi calificat ca nesoluționarea cererilor. Examinarea cererilor nu presupune obligația examinării în fond cu emiterea obligatorie a unei decizii.

Autoritatea tutelară nu poate să își exercite atribuțiile decât în privința copiilor care se află în unitatea administrativ-teritorială, dar nu și în privința copiilor care sunt stabiliți cu domiciliul temporar în afara hotarelor țării.

Recurentul a relatat că la examinarea apelului, instanța de apel nu a ținut cont de pct.7 al instrucțiunilor privind mecanismul intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.270 din 8 aprilie 2014 și art.7 al Legii nr.140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți.

La fel, nu a dat o apreciere înscrisurilor care probează faptul că mama cu copilul minor temporar sunt stabiliți cu domiciliul în România. În astfel de circumstanțe autoritatea tutelară nu poate să își exercite atribuțiile decât în privința copiilor care se află în unitatea administrativ-teritorială, dar nu și în privința copiilor care sunt stabiliți temporar în afara hotarelor țării.

Referitor la capătul de cerere privind obligarea eliberării informației recurentul consideră că instanța de fond corect a reținut că autoritatea tutelară teritorială a informat reclamantul despre imposibilitatea emiterii unui alt grafic de întrevederi cu copilul.

La 26 noiembrie 2018, Bîzdîga Cătălina, reprezentată de avocatul Buguța Elena a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și menținerea hotărârii din 27 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani

Ca temei de drept recurentul a indicat prevederile art. 432 alin.2) lit. c) Cod de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivare a relevat că, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești nu poate fi obligată de către instanța de judecată să examineze în fond cererea lui Bîzdîga Vadim privind stabilirea graficului de întrevederi cu copilul minor.

Examinarea cererilor adresate autorității tutelare nu o obligă să se expună în toate cazurile prin decizii, iar prin răspunsurile acordate Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești a dat un răspuns solicitărilor lui Bîzdîga Vadim.

Domiciliul copilului minor a fost stabilit prin hotărâre judecătorească, cu mama. Atât la momentul depunerii cererii prin care s-a solicitat emiterea graficului de întrevederi cu copilului cât și la momentul actual mama cu copilul se află temporar în România, unde își face studiile universitare. Când a plecat Bîzdîga Cătălina a anunțat prin cerere scrisă Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești, despre faptul aflării ei temporare împreună cu copilul în afara țării.

Recurentul consideră că plecarea temporară a copilului exclude posibilitatea autorității tutelare teritoriale de a emite un grafic de întrevederi.

Emiterea graficului în condițiile în care minorul se află în afara unității administrativ-teritoriale, ar fi un act emis cu încălcarea competenței. În mod eronat

și contrar prevederilor art. 65 alin. (1) din Codul familiei instanța a constatat că Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei raionul Hîncești este obligată de a examina în fond cererea lui Bîzdîga Vadim cu privire la emiterea graficului de întrevederi cu copilul minor.

În opinia recurentului, instanța de apel examinând cauza a săvârșit și alte încălcări și anume, a apreciat arbitrar probele care confirmă netemeinicia acțiunii înaintate de Bîzdîga Vadim iar prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă a menționat că argumentele invocate constituie temei pentru casarea deciziei instanței de apel.

Prin referința depusă la 28 decembrie 2018, Direcția Asistență Socială și Protecției a Familiei Hîncești a invocat că susține recursul depus de Bîzdîga Cătălina. Consideră că decizia instanței de apel este neîntemeiată și există temeiuri de casare a deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău. A solicitat admiterea recursului depus de Bîzdîga Cătălina.

Prin referința depusă la 10 ianuarie 2019, avocatul Buguța Elena care acționează în interesele Cătălinei Bîzdîga, a menționat că recursul declarat de Direcția Asistență Socială și Protecției a Familiei Hîncești se încadrează în temeiurile art. 432 din Codul de procedură civilă și astfel, urmează a fi declarat admisibil. Examinând cauza instanța de apel a aplicat eronat legea materială, iar instanța de fond corect a constatat că Direcția Asistență Socială și Protecției a Familiei Hîncești a examinat ambele cereri depuse de Bîzdîga Vadim.

Prin referința depusă la 10 ianuarie 2019, avocatul Țurcanu Igor care acționează în interesele lui Bîzdîga Vadim a indicat că recursurile declarate de Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei și Bîzdîga Cătălina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Decizia instanței de apel este emisă cu aplicarea corectă a legii materiale și cu respectarea art. 8 CEDO, care garantează dreptul tatălui de a comunica cu fiul său și obligația autorităților naționale competente să de a întreprinde măsurile necesare pentru respectarea dreptului menționat.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 11 octombrie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererile de recurs a fost declarate la 15 noiembrie 2018 și respectiv 26 noiembrie 2016, deci în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În corespundere cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei și Bîzdîga Cătălina, reprezentată de avocatul Buguța Elena nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei și Bîzdîga Cătălina, reprezentată de avocatul Buguța Elena.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari